

VLEUGELSLAG (Wendy Lina & Fried Manders)

Als ik vleugels had, papa
dan vloog ik ver over de bergen, papa
en dan de hele wereld rond, en ver daarbuiten als dat kon
Ik zocht in elke woestenij, en keek in iedere spelonk
als ik vleugels had

Als ik vleugels had, papa
als ik twee sterke witte vleugels had, papa
ging ik voor jou over het water door het vuur en naar de zon
Ik zocht in iedere vulkaan, in elke waterval en bron
als ik vleugels had

als een vogel
word ik zachtjes gedragen tot hoog in de lucht
en de wind zingt haar lied van de dageraad
waar een mens voor zijn vrijheid de straat op gaat

Als ik vergeten kon, papa
wat er misschien met jou gebeurd is, papa
wat mijn familie en mijn jeugd verscheurde in die donk're nacht
Mijn hart zou lichter kunnen zijn, verstilde tranen werden zacht
als ik vergeven kon

Als ik vrede had, papa
met dat jij ineens verdwenen was, papa
de waarheid is zo ongekend, zo onverbiddelijk en hard
Ik zou gelukkig kunnen zijn en van je houden zonder smart
als ik vrede had

als een vogel
zie ik heel in de verte een vredevol oord
waar de baas van het land met de mensen praat
op de hoek van de straat geen politie staat

Als ik dan moe werd, papa
moe van het radeloze zoeken, papa
en ik zou rusten in een dal tussen vier bomen in het gras
dan leek het net als in een droom of jij daar ook aanwezig was

Wat zou je zeggen, papa
wat zou je dan tegen mij zeggen, papa
Misschien dat jij het liefste zag dat ik geniet van elke dag

als een vogel
die het leven bemint met een lied en een lach
de vrijheid bezingt als een zomerdag
en zijn dierbaren eert met zijn vleugelslag

als een vogel
vlieg ik hoog in de lucht, zie de mensen heel klein
en een vrouw zaait haar graan in de dorre grond
en de zon kleurt de lucht in de ochtendstond